Kolmapäev, 7. juuli 2021

P9_TA(2021)0346

ELi ja NATO koostöö Atlandi-üleste suhete valdkonnas

Euroopa Parlamendi 7. juuli 2021. aasta resolutsioon ELi ja NATO koostöö kohta Atlandi-üleste suhete valdkonnas (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut (ELi toimimise leping),

— võttes arvesse Põhja-Atlandi lepingut,

— võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) V jaotist ning eriti selle artikleid 21 ja 42,

— võttes arvesse oma 13. juuni 2018. aasta resolutsiooni ELi ja NATO suhete kohta ([1]),

— võttes arvesse oma 11. detsembri 2018. aasta resolutsiooni sõjaväelise liikuvuse kohta ([2]),

— võttes arvesse oma 14. veebruari 2019. aasta resolutsiooni keskmaa-tuumajõudude piiramise lepingu tuleviku ja mõju kohta Euroopa Liidule ([3]),

— võttes arvesse Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsiooni (NATO) peasekretäri 2. augusti 2019. aasta avaldust keskmaa-tuumajõudude piiramise lepingu kohta,

— võttes arvesse oma 26. novembri 2019. aasta seadusandlikku resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda, seoses liidu raamistikus elluviidava kaitsetegevusega ([4]),

— võttes arvesse oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamist käsitleva aastaaruande kohta ([5]),

— võttes arvesse oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni ühise välis- ja julgeolekupoliitika rakendamist käsitleva aastaaruande kohta ([6]),

— võttes arvesse oma 25. märtsi 2021. aasta resolutsiooni kaitse- ja julgeolekualaseid riigihankeid käsitleva direktiivi 2009/81/EÜ ning kaitseotstarbeliste toodete vedu käsitleva direktiivi 2009/43/EÜ rakendamise kohta ([7]),

— võttes arvesse nõukogu 14. novembri 2016. aasta järeldusi ELi üldise välis- ja julgeolekupoliitika strateegia „Ühtne visioon, ühine tegevus: tugevam Euroopa“ kohta,

— võttes arvesse nõukogu 8. juuni 2017. aasta otsust (EL) 2017/971, millega kehtestatakse ELi täitevvolitusteta sõjaliste ÜJKP missioonide plaanimise ja juhtimise kord ning muudetakse otsust 2010/96/ÜVJP Somaalia julgeolekujõudude väljaõppe toetamiseks läbi viidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni kohta, otsust 2013/34/ÜVJP, mis käsitleb Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidavat Euroopa Liidu sõjalist missiooni (EUTM Mali), ja otsust (ÜVJP) 2016/601 Euroopa Liidu ÜJKP sõjalise väljaõppemissiooni kohta Kesk-Aafrika Vabariigis (EUTM RCA) ([8]), millega luuakse sõjaliste missioonide plaanimise ja juhtimise teenistus (MPCC),

— võttes arvesse kaitsepaketti, mille komisjon esitas 7. juunil 2017. aastal aruteludokumendis Euroopa kaitse tuleviku kohta (COM(2017)0315),

---

([1]) ELT C 28, 27.1.2020, lk 49.
([2]) ELT C 388, 13.11.2020, lk 22.
([3]) ELT C 449, 23.12.2020, lk 149.
([4]) ELT C 232, 16.6.2021, lk 71.
([5]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0009.
([6]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0008.
([7]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0102.
([8]) ELT L 146, 9.6.2017, lk 133.

Kolmapäev, 7. juuli 2021

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 13. ja 14. detsembri 2018. aasta järeldusi julgeoleku ja kaitse kohta,

— võttes arvesse nõukogu 17. juuni 2020. aasta järeldusi julgeoleku ja kaitse kohta,

— võttes arvesse nõukogu 5. novembri 2020. aasta otsust (ÜVJP) 2020/1639, millega kehtestatakse üldtingimused, mille alusel lubatakse erandkorras kutsuda PESCO üksikprojektides osalema kolmandaid riike ([9]),

— võttes arvesse nõukogu 16. novembri 2020. aasta järeldusi dünaamilisemale, vastupanu- ja konkurentsivõimelisemale Euroopa tööstusele üleminekut edendava taastamise kohta,

— võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2020. aasta järeldusi alalise struktureeritud koostöö (PESCO) 2020. aasta strateegilise läbivaatamise kohta,

— võttes arvesse nõukogu 6. mai 2021. aasta otsust USA, Kanada ja Norra osalemise heakskiitmise kohta sõjaväelist liikuvust käsitlevas PESCO projektis,

— võttes arvesse nõukogu 16. aprilli 2021. aasta järeldusi India ja Vaikse ookeani piirkonnas tehtavat koostööd käsitleva ELi strateegia kohta,

— võttes arvesse Ameerika Ühendriikide otsust ühineda uuesti Pariisi kokkuleppega,

— võttes arvesse 15. juunil 2021. aastal toimunud ELi ja USA tippkohtumisel vastu võetud ühisavaldust,

— võttes arvesse 15. juunil 2021 toimunud ELi ja Kanada tippkohtumisel vastu võetud ühisavaldust,

— võttes arvesse Euroopa välisteenistuse 6. novembri 2020. aasta ettepanekut kliimamuutuste ja kaitse tegevuskava kohta,

— võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 2. detsembri 2020. aasta ühisteatist „ELi ja USA uus üleilmsete muutuste kava“ (JOIN(2020)0022),

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 10. ja 11. detsembri 2020. aasta järeldusi ELi ja USA suhete kohta,

— võttes arvesse nõukogu 22. märtsi 2021. aasta otsust, millega luuakse Euroopa rahutagamisrahastu,

— võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 16. detsembri 2020. aasta ühisteatist „ELi küberturvalisuse strateegia digikümnendi jaoks“ (JOIN(2020)0018),

— võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 7. juuni 2017. aasta ühisteatist „Vastupanuvõime strateegiline käsitlus ELi välistegevuses“ (JOIN(2017)0021),

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu liikmete 26. veebruari 2021. aasta avaldust julgeoleku ja kaitse kohta,

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu läbirääkijate vahel 10. detsembril 2020. aastal sõlmitud kokkulepet Euroopa Kaitsefondi kohta,

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel 18. detsembril 2020. aastal sõlmitud poliitilist kokkulepet naabruspoliitika, arengu ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendi kohta järgmisel mitmeaastase finantsraamistiku perioodil (2021–2027),

— võttes arvesse ELi ja NATO vahel 14. märtsil 2003. aastal sõlmitud salastatud teabe kaitse lepingut,

([9]) ELT L 371, 6.11.2020, lk 3.

— võttes arvesse ühisdeklaratsiooni ELi ja NATO koostöö kohta, mille 8. juulil 2016 allkirjastasid Varssavis Euroopa Ülemkogu eesistuja, Euroopa Komisjoni president ja NATO peasekretär,

— võttes arvesse 74 ühist ettepanekut Varssavi ühisdeklaratsiooni rakendamiseks, mille ELi nõukogu ja NATO nõukogu kiitsid heaks 6. detsembril 2016. aastal ja 5. detsembril 2017. aastal,

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistuja, Euroopa Komisjoni presidendi ja NATO peasekretäri 10. juulil 2018. aastal Brüsselis alla kirjutatud ühisdeklaratsiooni ELi ja NATO koostöö kohta ning 11. ja 12. juulil 2018. aastal Brüsselis Põhja-Atlandi Nõukogu kohtumisel osalenud riigipeade ja valitsusjuhtide Brüsseli tippkohtumise deklaratsiooni,

— võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja NATO peasekretäri viit eduaruannet ühisettepanekute rakendamise kohta, mis esitati ühiselt 2017. aasta juunis ja detsembris, ning 2018., 2019. ja 2020. aasta juunis,

— võttes arvesse ÜRO kestliku arengu eesmärke, eeskätt eesmärki nr 16: toetada rahumeelseid ja kaasavaid ühiskondi, et saavutada kestlik areng,

— võttes arvesse tuumarelva leviku tõkestamise lepingu VI artiklis sätestatud tuumadesarmeerimiskohustust tuumarelva omavatele riikidele,

— võttes arvesse Walesis toimunud Põhja-Atlandi Nõukogu kohtumisel osalenud riigipeade ja valitsusjuhtide 5. septembril 2014. aastal avaldatud Walesi tippkohtumise deklaratsiooni,

— võttes arvesse 14. juunil 2021 Brüsselis toimunud Põhja-Atlandi Nõukogu kohtumisel osalenud riigipeade ja valitsusjuhtide Brüsseli tippkohtumise kommünikeed,

— võttes arvesse G7 juhtide 13. juuni 2021. aasta kommünikeed „Meie ühine tegevuskava ülemaailmseks tegevuseks parema taastumise nimel“,

— võttes arvesse 16. juunil 2021. aastal Genfis toimunud USA ja Venemaa tippkohtumist,

— võttes arvesse ÜRO desarmeerimiskava „Meie ühise tuleviku kindlustamine“,

— võttes arvesse aruannet „NATO 2030: United for a New Era“ (NATO 2030: ühinenud uue ajastu nimel), mille avaldas 25. novembril 2020. aastal NATO peasekretäri nimetatud analüüsirühm, mille tööd juhtisid Thomas de Mazière ja Wess Mitchell,

— võttes arvesse NATO 2030 noorte liidrite rühma 4. veebruari 2021. aasta aruannet „NATO 2030: Embrace the change, guard the values“ (Võtkem muutused omaks, kaitskem väärtusi),

— võttes arvesse NATO peasekretäri 15. detsembri 2020. aasta visiiti Euroopa Komisjoni volinike kolleegiumisse,

— võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja osalemist NATO kaitseministrite kohtumisel 17. ja 18. veebruaril 2021. aastal ning NATO välisministrite kohtumisel 23. ja 24. märtsil 2021. aastal,

— võttes arvesse komisjoni presidendi Jean-Claude Junckeri 14. septembri 2016. aasta kõnet olukorrast Euroopa Liidus,

— võttes arvesse NATO ja ELi poliitiliste liidrite 19. veebruari 2021. aasta avaldusi Müncheni erakorralisel julgeolekukonverentsil „Beyond Westlessness“,

— võttes arvesse ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) parlamentidevahelise konverentsi 3. märtsi 2021. aasta istungjärgul toimunud arvamustevahetust,

— võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 12. septembri 2019. aasta ülevaadet nr 09/2019 Euroopa kaitse kohta,

Kolmapäev, 7. juuli 2021

— võttes arvesse arvamustevahetust NATO peasekretäriga 15. märtsil 2021. aastal toimunud väliskomisjoni, julgeoleku ja kaitse allkomisjoni ning NATO parlamentaarse assambleega suhtlemiseks mõeldud delegatsiooni ühiskohtumisel,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 54,

— võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A9-0192/2021),

A. arvestades, et Euroopa ja Atlandi-ülene solidaarsus ja partnerlus on Atlandi-ülese partnerluse varasema, praeguse ja tulevase julgeoleku alus; arvestades, et nii NATO kui ka EL on oma olemuselt erinevad, kuid arenevad ühes ja samas ebakindlas geopoliitilises kontekstis;

B. arvestades, et nii EL kui ka NATO on alustanud analüüsiprotsesse, et kohaneda enneolematute üleilmsete julgeolekumuutustega; arvestades, et 2020. aasta juunis leppisid ELi liidrid kokku algatada protsess, mille eesmärk on määrata kindlaks strateegiline kompass; arvestades, et NATO liidrid otsustasid oma hiljutisel tippkohtumisel 14. juunil 2021 alustada tööd järgmise strateegilise kontseptsiooniga, mis kinnitatakse nende järgmisel tippkohtumisel 2022. aastal;

C. arvestades, et 2020. aasta novembris koostasid ELi liikmesriikide luureteenistused ühises koostöös ELi esimese ulatusliku kõikehõlmava salastatud analüüsi kõigi ohtude ja probleemide kohta, millega EL silmitsi seisab või lähitulevikus kokku võib puutuda; arvestades, et 2021. aasta novembris peaks komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja esitama strateegilise kompassi kavandi, mida liikmesriigid seejärel arutavad ja mis kavatsetakse vastu võtta 2022. aasta märtsis; arvestades, et strateegilise kompassi eesmärk on hõlbustada Euroopa ühise julgeoleku- ja kaitsekultuuri tekkimist;

D. arvestades, et Euroopa Liit tunnustab selgelt NATO rolli oma liikmesriikide jaoks Euroopa ning Euroopa kodanike kaitsel (ELi lepingu artikli 42 lõige 7); arvestades, et NATO-l on esmavastutus kollektiivkaitse valdkonnas (Washingtoni lepingu artikkel 5); arvestades, et suutlikkuse seisukohast jääb NATO kõigi liitlasjõudude tehnilise ja inimressurssidega seotud koostalitlusvõime ning varustuspoliitika sidususe oluliseks tagajaks; arvestades, et Põhja-Atlandi lepingu artiklis 5 ja ELi lepingu artikli 42 lõikes 7 sisalduv kollektiivse enesekaitse kohustus tagab solidaarsuse liitlasriikide vahel ja liikmesriikide vahel;

E. arvestades, et ELi, NATO Euroopa liikmete, USA ja Kanada ühised väärtused, ühine ajalugu ja erisuhe on Atlandi-ülese liidu nurgakivi; arvestades, et EL ja NATO jagavad ühiseid julgeolekuprobleeme, ühiseid kaitsehuve ja ühte ja sama üha keerukamaks muutuvat julgeolekukeskkonda;

F. arvestades, et 2016. aasta ühisdeklaratsiooni järel käivitati ELi ja NATO koostööprotsess, mille keskmes oli 74 ühisettepanekut meetmete võtmiseks hübriidohtudega võitlemise, operatiivkoostöö, sealhulgas merel ja rändeküsimustes, küberturvalisuse ja -kaitse, kaitsevõime, kaitsetööstuse ja teadusuuringute, õppuste ning ida- ja lõunapoolsete partnerite suutlikkuse suurendamise jõupingutuste toetamise valdkonnas;

G. arvestades, et Euroopa julgeolek ja kaitse oleneb eurooplaste poliitilisest tahtest ning tsiviil- ja sõjalisest võimekusest täita oma kohustusi strateegilises raamistikus, mis on viimaste aastate jooksul märkimisväärselt nõrgenenud; arvestades, et NATOt ei tuleks käsitleda üksnes kui ühe minevikuprojekti jätkamist, vaid kui visiooni maailma julgeoleku ja stabiilsuse tulevikust, mis peab oma poliitilist strateegiat pidevalt kohandama uute probleemidega, säilitama poliitilise solidaarsuse ja ühtekuuluvuse ning jääma usaldusväärseks, tehniliselt uuenduslikuks organisatsiooniks;

H. arvestades, et ELi ja NATO suhete ainsaks õiguslikuks raamistikuks on endiselt 2003. aastal kokkulepitud raamistik, mis piirdub NATO ühiste planeerimisstruktuuride, vahendite ja võimekuse jagamisega ELiga, kui see on seotud ELi ÜJKP sõjaliste operatsioonide planeerimise ja korraldamisega vastavalt kokkuleppele „Berliin-pluss“;

I. arvestades, et peasekretär Jens Stoltenberg ütles 10. novembril 2020. aastal, et tuumarelvade kontrolli ja desarmeerimist on tarvis kiiremas korras jätkata, ning et NATO liitlased kinnitasid 15. detsembril 2020. aastal endale võetud kohustust säilitada ja tugevdada relvastuskontrolli, desarmeerimist ja massihävitusrelvade leviku tõkestamist;

J. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid on eelkõige alates 2016. aasta ELi üldise strateegia avaldamisest järginud poliitikat, mis võimaldab liidul olla aktiivsem ja mõjukam rahu ja julgeoleku edendaja maailmas, ning on sellest tulenevalt tihendanud oma koostööd julgeoleku- ja kaitsevaldkonnas; arvestades, et oluliste verstapostide hulka kuuluvad Euroopa Kaitsefondi ja selle eelkäijaprogrammide asutamine, alalise struktureeritud koostöö (PESCO) käivitamine ja kaitseküsimuste iga-aastane kooskõlastatud läbivaatamine (CARD) ning Euroopa rahutagamisrahastu kokkulepe;

K. arvestades, et kaitseküsimuste iga-aastane kooskõlastatud läbivaatamine annab ELile vahendi, et veelgi ühtlustada liikmesriikide jõupingutusi kaitsevõime arendamisel ja määrata kindlaks täiendavad koostöövaldkonnad;

L. arvestades, et ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames on kolmel mandril toimuvale kuuele sõjalisele ja 11 tsiviilmissioonile ning operatsioonile praegu siirdatud 5 000 ELi sõjaväelist ja tsiviiltöötajat; arvestades, et nende missioonidega on edukalt pakutud tuge, aidatud suurendada suutlikkust ja korraldatud koolitusi eesmärgiga tagada rahu, julgeolek ja stabiilsus konfliktsetes ja konfliktijärgsetes piirkondades; arvestades, et Euroopa suutlikkus oleneb suuresti ELi suutlikkusest tegutseda usutavalt välistegevuses;

M. arvestades, et viimastel kuudel on aset leidnud enneolematult tihe ELi ja NATO läbikäimine kõige kõrgemal tasemel, näiteks NATO peasekretäri esimene arutelu ELi volinike kolleegiumiga 2020. aasta detsembris ning NATO peasekretäri osalemine Euroopa Ülemkogul 2021. aasta veebruaris;

N. arvestades, et NATO kehtestab oma kaitseplaneerimisprotsessi abil iga nelja aasta tagant oma eesmärkide taseme, määrates kvalitatiivselt ja kvantitatiivselt kindlaks relvajõudude, varustuse ja võimekuse reservi, mis liitlastel peaks olemas olema, et toetada kõiki NATO missioone ning suuta reageerida võimalikele ohtudele ja probleemidele;

O. arvestades, et Ameerika Ühendriigid kutsusid juba ammu ELi ja selle liikmesriike üles suurendama oma jõupingutusi seoses julgeolekusse ja kaitsesse tehtavate investeeringutega, mis on oluline panus koormuse jagamisse alliansis;

P. arvestades, et COVID-19 pandeemia avaldab märkimisväärset mõju rahvusvahelistele suhetele ja riikide eelarvetele ning on veelgi süvendanud üleilmseid pingeid ja julgeolekuprobleeme, nagu vägede vastutustundetu ja agressiivne paigutamine; arvestades, et eelkõige Hiina ja Venemaa on püüdnud pandeemiat kasutada oma strateegiliste huvide edendamiseks; arvestades, et EL ja NATO on alates pandeemia algusest teinud tihedat koostööd, tegeledes selliste küsimustega, nagu meditsiinitehnika ja personali jaotamine, kodanike repatrieerimine, küber- ja hübriidohud ning võitlus desinformatsiooni ja vaenuliku propaganda vastu;

Q. arvestades, et komisjon rõhutas kaitse tegevuskava esitades, et tööstuse liigse tootmisvõimsuse, killustatuse ja ebatõhususe kulud Euroopa sõjalise võimekuse tootmisele on 25–100 miljardit eurot aastas, mis kaetakse liikmesriikide riigikaitse eelarvetest;

R. arvestades, et demokraatiad peavad praegustele probleemidele asjakohaselt reageerima; arvestades, et mitmed NATO ja ELi liikmesriigid seisavad silmitsi demokraatiat ohustavate siseprobleemidega; arvestades, et ülemaailmselt näivad autoritaarsed režiimid, nagu Venemaa ja Hiina, olevat tugevdanud oma mõjuvõimu ja järgivad agressiivset tegevuskava;

S. arvestades, et NATO tugevdatud kohalolek alliansi idapiiril koos nelja rahvusvahelise lahingurühmaga Eestis, Lätis, Leedus ja Poolas toimub vastavalt USA, Ühendkuningriigi, Kanada ja Saksamaa juhtimisel,

T. arvestades, et NATO katsetas edukalt oma õhuruumi kiirreageerimise algatust, võimaldamaks meditsiinitarvete kiiret transporti COVID-19 pandeemia ajal;

70 aastat Atlandi-üleseid suhteid NATO vahendusel

1. on veendunud, et Euroopa Liidul ja NATO-l on julgeoleku ja kaitse valdkonnas kokkulangevad huvid; tunnustab ELi-NATO tihendatud koostööd, mis on toimunud alates 2016. aasta Varssavi ühisdeklaratsiooni allkirjastamisest ja mida kinnitati 2018. aasta Brüsseli ühisdeklaratsiooniga, ning rõhutab, et ELi ja NATO tugevdatud strateegiline partnerlus on ülimalt oluline Euroopat ja selle naabrust puudutavate julgeolekualaste probleemidega tegelemiseks; tunnustab alliansi

Kolmapäev, 7. juuli 2021

saavutusi ja rõhutab selle jätkuvat asjakohasust; rõhutab, et selleks, et jääda usaldusväärseks ja kestlikuks osalejaks kollektiivse julgeoleku ja rahu tagamisel maailmas, peab NATO suurendama oma jõupingutusi, et kohaneda ohtude muutuva olemuse ja suurenenud tasemega; tuletab meelde, et nende ELi liikmesriikide jaoks, kes kuuluvad ka NATOsse, on NATO kollektiivse kaitse nurgakiviks; nõuab, et ELi süvendaks Atlandi-ülest sidet ja olulist partnerlust NATOga;

2. kinnitab veel kord oma varasemat pühendumust ELi eesmärkidele julgeoleku ja kaitse valdkonnas ning juhib uuesti tähelepanu ELi püüdlustele täita ülemaailmse rahu ja julgeoleku tagaja rolli; rõhutab asjaolu, et NATO kujutab endiselt oma liikmete ja kogu Atlandi-ülese kogukonna julgeoleku ja ühiskaitse tagamise alustala ning on asendamatu foorum liitlastevaheliste konsultatsioonide pidamiseks ja julgeolekuga seotud otsuste tegemiseks; kinnitab veel kord oma toetust Atlandi-ülesele koostööle, partnerlusele ja sõprusele, mis on viimase 70 aasta jooksul aidanud kaasa Euroopa edule ning olnud alates Teise maailmasõja lõpust stabiilsuse ja julgeoleku aluseks;

3. rõhutab, et ELi ja NATO partnerlus ning Atlandi-ülene koostöö tervikuna põhinevad ühisel ajalool ning demokraatia põhiväärtuste, vabaduse, inimõiguste austamise, õigusriigi, rahu ja rahvusvahelise koostöö edendamise ning reeglitel põhineva rahvusvahelise korra ühisel toetamisel; rõhutab, et NATO on midagi enamat kui vaid sõjaline liit ja kujutab endast ühiste demokraatlike väärtuste sümbolit;

4. toonitab, et NATO on hinnatud partner ka nendele ELi liikmesriikidele, kes ei ole selle alliansi liikmed; tunnustab asjaolu, et NATO teeb koostööd mõnede NATOsse mittekuuluvate liikmesriikidega, muu hulgas oma programmi „Partnerlus rahu nimel“ ja partnerluse koostalitlusvõime algatuse kaudu; tuletab meelde, et ELi ja NATO koostöö ei tohi olla takistuseks NATOsse mittekuuluvate ELi liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitikale; tuletab meelde, et NATO koostöö NATOsse mittekuuluvate ELi liikmesriikidega on ELi ja NATO koostöö lahutamatu osa; väljendab heameelt NATOsse mittekuuluvate ELi liikmesriikide kaasamise üle alliansi algatustesse, austades samal ajal riikide neutraalsuse poliitikat ja võttes arvesse asjakohaseid põhiseaduslikke raamistikke, kolmandate riikide kaasamist ja ELi eesmärke; rõhutab, et neil kahel organisatsioonil on selgelt erinev iseloom ning et kumbki peaks tegema koostööd, austades täielikult teise organisatsiooni sõltumatust ja otsustusmenetlusi, tuginedes vastastikkuse ja kaasatuse põhimõtetele, ilma et see piiraks ühegi liikmesriigi julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära; tuletab meelde mõlema organisatsiooni erinevat olemust ja rolli, kuna EL on tsiviilorganisatsioon, millel on sõjalised vahendid ELi lepingu artikli 43 lõike 1 kohasteks piirkonnavälisteks operatsioonideks (Petersbergi ülesanded), ning NATO on sõjaline ja poliitiline allianss, mis vastutab oma liikmete kollektiivse territoriaalse kaitse korraldamise eest;

5. rõhutab, et Atlandi-ülene kogukond seisab silmitsi paljude esilekerkivate ohtudega, süsteemse konkurentsiga ja enneolematute ühiste probleemidega meie demokraatlikele ühiskondadele, õigusriigile ja põhivabaduste austamisele, mis mõjutavad otseselt või kaudselt liikmesriikide ja nende kodanike julgeolekut, alates tavapärastest ohtudest, ebatõhusast relvastuskontrollist ja massihävitusrelvade levikust, tuumarelvade ohu vähendamise puudumisest, ebastabiilsusest lõuna- ja idanaabruses, kliimamuutustest, pandeemiatest ja terrorismist kuni hübriidohtude, desinformatsiooni, küberrünnakute, kujunemisjärgus ja murranguliste tehnoloogiate pahatahtliku kasutamise, ebaturvalise rände ja muutuva ülemaailmse võimutasakaaluni; rõhutab, et arvestades sellest tulenevat väljakutset rahvusvahelisele reeglitel põhinevale korrale, aitab tugevam ELi ja NATO koostöö kaasa tõhusale ülemaailmsele juhtimisele ja mitmepoolsusele;

6. rõhutab, et Atlandi-ülene kogukond saab neid raskusi edukalt ületada üksnes süvendades veelgi koostööd ja tõstes partnerluse uuele tasemele; rõhutab asjaolu, et nii ELil kui ka NATO-l on ainulaadseid võimeid ja tugevusi; on seetõttu seisukohal, et jõupingutuste ja tõhustatud koostöö vastastikune täiendavus on Atlandi-ülese julgeoleku säilitamiseks äärmiselt oluline; rõhutab, et ühiste probleemide paremaks lahendamiseks peavad ELi ja NATO partnerluse prioriteedid olema poliitilise ühtekuuluvuse ja ühtsuse säilitamine ning poliitilise konsulteerimise tugevdamine;

7. on kindel, et Atlandi-ülene kogukond on võimeline uute probleemidega mitte ainult kohanema, vaid ka toime tulema; avaldab tänu arvukatele ELi, NATO ja liikmesriikide töötajatele, kes teevad suurepärast tööd meie kodanike kaitseks;

8. väljendab lugupidamist kõigi Atlandi-ülese liidu sõjaväelaste suhtes, kes on teenistuses langenud või haavata saanud, samuti neile, kes on praegu teenistuses;

Atlandi-ülese ning ELi-NATO koostöö tõhustamine

9. kiidab heaks NATO 14. juuni 2021. aasta tippkohtumisel saadetud tugeva signaali Atlandi-ülese ühtsuse ja koostöö kohta, mis näitas, et liit on jätkuvalt eluliselt tähtis ning võimeline kohanema praeguste ja uute väljakutsetega; on veendunud, et ELi ja NATO koostööd käsitlevad järeldused peaksid kajastuma ka NATO järgmise strateegilise kontseptsiooniga tehtavas töös; väljendab heameelt seoses sõltumatu eksperdirühma nimetamisega NATO peasekretäri poolt ja tunnustab eelkõige rühma soovitusi ELi ja NATO tihedamaks koostööks; toetab komisjoni presidendi ning komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 2020. aasta detsembris tehtud ettepanekuid ELi ja USA vahelise julgeoleku- ja kaitsedialoogi pidamiseks; väljendab heameelt president Bideni administratsiooni selgelt väljendatud kavatsuse üle teha ELi ja NATO partneritega koostööd kõigis valdkondades;

10. väljendab tõsist heameelt 15. juunil 2021. aastal toimunud ELi ja USA tippkohtumise üle ning väljendab vankumatut toetust NATO ja ELi tugevale koostööle; tervitab ELi ja USA ühist tunnustust panusele, mida ELi julgeoleku- ja kaitsealgatused võivad anda nii Euroopa kui ka Atlandi-ülesesse julgeolekusse, ning väljendab heameelt ettepaneku üle käivitada ELi ja USA vahel julgeoleku- ja kaitsealane eridialoog; rõhutab nii Euroopasse paigutatud USA vägede julgeolekualase kohaloleku olulist tähtsust Euroopa julgeoleku seisukohalt kui ka USA täielikku toetust Atlandi-ülesele koostööle; rõhutab, et tugev ELi ja USA partnerlus on ELi ja NATO eduka koostöö põhielement; rõhutab, et Atlandi-ülene partnerlus saab kasu prognoositavast välispoliitika kujundamisest ja mitmepoolsest kaasamisest; on seisukohal, et USA administratsiooni vahetumine pakub võimaluse kinnitada ühiseid väärtusi, nagu demokraatia, õigusriik, mitmepoolsus, rahu ja jõukus, ning tihendada rahvusvahelist koostööd ühiste ohtude vastu võitlemisel, mh kasutades võimaluse korral ühiseid sanktsioone;

11. jagab täielikult hiljutise NATO tippkohtumise lõppkommünikees väljendatud seisukohta, et NATO ja ELi käimasolevad strateegilised protsessid pakuvad ainulaadset võimalust veelgi intensiivistada meie konsultatsioone ja koostööd, et suurendada meie kodanike julgeolekut ning edendada rahu ja stabiilsust Euroopa-Atlandi piirkonnas ja mujal; kordab seetõttu oma seisukohta, et käimasolev ja tulevane töö, mida tehakse paralleelselt nii ELi strateegilise kompassi kui ka hiljuti esitatud NATO strateegilise kontseptsiooniga, on ainulaadne võimalus määrata kindlaks selged prioriteedid ja selgitada välja uusi sünergiaid Atlandi-ülese sideme tugevdamiseks ning ELi ja NATO koostöö edendamiseks; kutsub kõiki kaasatud osalejaid kasutama seda võimalust, et seostada need protsessid nii poliitilisel kui ka tehnilisel tasandil; rõhutab asjaolu, et mõlemad protsessid peaksid tagama sidususe ja tegema kindlaks ühised piirkondlikud ja ülemaailmsed ohud ning vajalikud edasised sammud nende ohtudega tegelemiseks; väljendab oma seisukohta, et ELi strateegilise kompassiga tuleks panna alus ELi panusele NATO järgmisele strateegilisele kontseptsioonile; on veendunud, et nendes eri protsessides tuleks eraldi rõhutada kummagi organisatsiooni lisaväärtust, aidata kindlaks määrata ülesannete parem jaotus, kui see on asjakohane, ning selgitada pideva dialoogi ja tiheda koostöö abil välja, kas konkreetses valdkonnas peaks vastastikku tugevdaval viisil juhtpositsioonile asuma EL või NATO;

12. eeldab, et strateegilise kompassi järgimine süvendaks ELi solidaarsust ja aitaks liikuda ühise strateegiakultuuri suunas liikmesriikide seas; väljendab heameelt 2020. aasta novembris koostatud esimese ühise ohuanalüüsi üle ja nõuab, et astutaks samme ka kokkulepitud ühise ohuhinnangu suunas; on seisukohal, et ELi integreeritud lähenemist võiks ajakohastada, võttes arvesse strateegilise kompassi raames teostatud ohuanalüüsi tulemusi; on veendunud, et strateegilise kompassi koostamisel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta ELi vahetus naabruses asuvate riikide, eelkõige idapartnerluse riikide ja Lääne-Balkani riikide julgeolekumõõdet, kuna Euroopa julgeolekukeskkonda ja Euroopa vastupanuvõimet ei ole võimalik saavutada ilma kõigi ELi naaberriikide pikaajalise julgeoleku ja vastupanuvõimeta;

13. rõhutab, et Põhja-Atlandi lepingu artikkel 5, samuti ELi lepingu artikli 42 lõige 7 ja ELi toimimise lepingu artikkel 222 on vastavate organisatsioonide liikmetele olulised vahendid kriisiolukorras solidaarsuse tagamiseks; tuletab meelde, et Põhja-Atlandi lepingu artiklile 5 tugineti pärast 2001. aasta septembri terrorirünnakuid New Yorgis ja Washingtonis, et väljendada solidaarsust USAga, ja ELi lepingu artikli 42 lõikele 7 pärast 2015. aasta novembri Pariisi terrorirünnakuid, et väljendada solidaarsust Prantsusmaaga; ergutab strateegilise kontseptsiooni läbivaatamise ja strateegilise

kompassi koostamise käigus arutama küsimust, milline on ELi lepingu artikli 42 lõike 7 ja Põhja-Atlandi lepingu artikli 5 vaheline suhe, millest ühes sätestatakse ELi ja teises NATO ühemõtteline pühendumine solidaarsusele ja julgeolekule, võttes samas arvesse, et mõlema organisatsiooni iseseisvat otsustusprotsessi tuleks täielikult austada;

14. väljendab heameelt ELi ja NATO koostöö positiivse sõnastuse üle NATO tippkohtumise lõppkommünikees 14. juunil 2021; usub siiski, et ELi ja NATO koostöö edendamiseks ja tõelise strateegilise partnerluse saavutamiseks on vaja tunduvalt rohkem pingutada; rõhutab, et EL on NATO partner ning et ELi ja NATO koostöö on mõlemat poolt vastastikku tugevdav ning tugineb kokkulepitud põhialustele läbipaistvuse, vastastikkuse, kaasatuse ning mõlema organisatsiooni otsustusprotsessi sõltumatuse osas; rõhutab, et sidusa, vastastikku täiendava ja koostalitlusvõimelise kaitsevõime arendamine on oluline Euroopa-Atlandi piirkonna julgeoleku suurendamiseks kooskõlas ühtse jõudude põhimõttega; kordab, et Euroopa tegutsemisvõime (nii partnerluses kui ka iseseisvalt) on oluline vastastikuse täiendavuse ja NATO põhiülesannete täitmisele kaasaaitamise, samuti konfliktide ennetamise tõhustamise ja seega kogu Euroopa julgeoleku jaoks;

15. on arvamusel, et edasine ELi ja NATO koostöö peaks tuginema kogemustele ja õppetundidele, mis on saadud nii ELi unikaalsetest eksperditeadmistest tsiviilkriisiohje ja suutlikkuse suurendamise valdkonnas, eelkõige tsiviilmissioonide planeerimise ja juhtimise teenistusest (CPCC), kui ka sõjalise kriisiohje alastest eksperditeadmistest, s.o sõjaliste missioonide planeerimise ja juhtimise teenistusest (MPCC), samuti kogemustest, mis on saadud 37 sõjalise operatsiooni käivitamisest kohapeal alates 2003. aastast ning sõjaliste osalejate abistamisest partnerriikides algatuse „Suutlikkuse suurendamine julgeoleku ja arengu toetamiseks“ ja Aafrika rahutagamisrahastu vahendusel, mis on integreeritud Euroopa rahutagamisrahastusse;

16. väljendab heameelt selge sõnastuse üle, millega 14. juuni 2021. aasta NATO tippkohtumise kommünikees käsitletakse vastupanuvõime olulisust; rõhutab, et nii EL kui ka NATO peaksid tugevdama oma koostööd ja koordineerima seda tõhusamalt vastupanuvõime põhivaldkonnas, ning rõhutab ELi soovi töötada välja sisukas lähenemisviis, kuidas tugevdada vastupanuvõime erinevaid tsiviil- ja sõjalisi aspekte, muu hulgas elutähtsa taristu, näiteks transpordi-, energia- ja IT-sektori kaitsmise valdkonnas, ning ELi kui desinformatsiooni ja libauudiste vastu võitleva olulise osaleja rolli;

17. väljendab heameelt seoses nõukogu 6. mai 2021. aasta positiivse otsusega millega anti Madalmaade sõjaväelise liikuvuse projekti koordinaatorile luba kutsuda USA, Kanada ja Norra nende vastavate taotluste alusel osalema sõjaväelist liikuvust käsitlevas PESCO projektis, rõhutab, et selline osalemine tähistaks olulist sammu ELi ja NATO vastavate võimete arendamise nimel tehtavate jõupingutuste suurema sidususe suunas ning kujutaks endast konkreetset näidet taaselustatud Atlandi-ülese partnerluse kohta; tuletab meelde, et kolmandate riikide erakorraline osalemine PESCO projektides, tingimusel et see ei kahjusta ELi ÜJKP edendamise eesmärki ning et need riigid vastavad kokkulepitud poliitilistele, sisulistele ja õiguslikele tingimustele, võib olla liidu strateegilistes huvides, eriti kui nad pakuvad tehnilist oskusteavet või täiendavat suutlikkust; on seisukohal, et see kehtib eelkõige selliste strateegiliste partnerite puhul nagu NATO liitlased, Lääne-Balkani riigid ja idapartnerluse partnerriigid; tuletab meelde oma seisukohta, et kolmandate riikide osalemine võib olla vaid erakorraline, otsustatakse iga üksikjuhtumi puhul eraldi ja toimub ELi liikmesriikide kutsel, ning rõhutab, et selline osalemine peaks andma lisaväärtust ja aitama kaasa ÜJKP tugevdamisele; tuletab samuti meelde, et kolmandate riikide osalemisel tuleb järgida asjakohaseid eeskirju, mis on sätestatud otsuses (ÜVJP) 2020/1639;

18. rõhutab, kui oluline on Atlandi-ülene koostöö mitmesugustes rahvusvahelistes küsimustes, nagu kliimamuutused, pandeemiale reageerimine, kujunemisjärgus murrangulised tehnoloogiad, tehisintellekt, küberturvalisus, võitlus terrorismi, sealhulgas džihadistliku ja riigi toetatud terrorismi vastu, energeetika, meresõidu turvalisus ja vastupanuvõime ning avakosmos;

19. tunnustab olulist koostööd ELi ja NATO vahel Lääne-Balkani riikides, näiteks ELi õigusriigimissiooni Kosovos (EULEX) ja Kosovo rahuvalvejõudude (KFOR) vahel; avaldab tunnustust operatsioonile EUFOR Althea, mille peakorter asub NATOga sõlmitud Berliin-pluss kokkulepete alusel NATO Euroopa vägede kõrgemas peakorteris (SHAPE) ja mis on nende kokkulepete alusel aidanud kaasa ohutu ja turvalise keskkonna loomisele Bosnias ja Hertsegoviinas alates ülesande ülevõtmiselt rahvusvahelistelt stabiliseerimisjõududelt (SFOR) 2004. aastal; märgib, et nende missioonide ja operatsioonide käigus saadud kogemused ja õppetunnid aitavad tagada, et kogu praegune ja tulevane ELi ja NATO koostöö kindlustab kannatanud piirkondades rahu, julgeoleku ja stabiilsuse, toetades ja koolitades kohalikke partnereid ning suurendades nende

suutlikkust; märgib olulist rolli, mida on etendanud integratsioon NATOga Lääne-Balkani riikides, muutes need riigid stabiilseks, mis oli tähtis nende ELiga ühinemise väljavaate ja järkjärgulise ELiga integreerumise seisukohast; on veendunud, et EL ja NATO peaksid rohkem toetama Lääne-Balkani riike, et võidelda pahatahtliku välissekkumisega riikidest nagu Venemaa, Hiina, Türgi ja Saudi Araabia, samuti sekkumisega radikaalsete rühmituste ja valitsusväliste osalejate poolt; tunnustab asjaolu, et kolm ELiga ühinemise protsessis olevat Lääne-Balkani riiki – Albaania, Montenegro ja Põhja-Makedoonia – on saanud NATO liitlasriikideks;

20. kutsub nii ELi liikmesriike kui ka NATO liitlasriike üles kasutama kõiki võimalusi sõjalise ja julgeolekualase koostöö tugevdamiseks kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikidega ning ida- ja lõunapoolsete naaberriikidega, kuna selleta ei saa tagada piirkonna turvalisust ja stabiilsust; tuletab meelde olulist rolli, mida EL võib etendada NATO avatud uste poliitika toetamisel, säilitades tiheda poliitilise ja operatiivse koostoime oma taotlejariikidega, s.o Bosnia ja Hetsegoviina, Ukraina ja Gruusiaga; rõhutab NATO eri partnerriikide olulist panust Euroopa ja Atlandi piirkonna julgeolekusse; nõuab ELi ja NATO vahel tungivalt tihedamat kooskõlastamist ja tõhusat tööjaotust kolmandate riikidega tehtavas koostöös, mille puhul pööratakse erilist tähelepanu NATO täiustatud võimalustega partneri (EoP) staatusega riikidele; kordab oma toetust nii ELi kui ka NATO laienemisele;

ELi ja NATO ees seisvad ohud ja väljakutsed

21. väljendab äärmiselt suurt muret sellepärast, et Venemaa järgib president Vladimir Putini juhtimisel jätkuvalt revisionistlikku, militaristlikku ja agressiivset poliitikat; väljendab heameelt selle üle, et hiljutistel NATO ning ELi ja USA tippkohtumistel kasutati selget sõnastust Venemaa kohta, ning tunneb heameelt ELi ja USA kõrgetasemelise dialoogi alustamise üle Venemaa teemal; rõhutab, et nii NATO-l kui ka ELil on vaja järjepidevat ja ennetavat strateegiat ning nad peavad seaduslikult, kiiresti ja ühtselt reageerima Venemaa tavapärastele ja hübriidagressioonidele ja -provokatsioonidele; kordab oma varasemat hukkamõistu Krimmi ebaseaduslikule ja õigusvastasele annekteerimisele Venemaa poolt 2014. aastal; mõistab hukka asjaolu, et Venemaa kasutab jätkuvalt küberrünnakuid, desinformatsioonikampaaniaid, libauudiseid, atentaate ja mürgirünnakuid opositsiooniliikmete vastu; nõuab, et EL ja NATO tugevdaksid ja laiendaksid oma praegust tegevust võitluses Ukraina, Gruusia ja Moldova vastu suunatud Venemaa otseste ja kaudsete agressioonide ja aktsioonide vastu, samuti Venemaa jätkuvate jõuliste aktsioonide vastu Läänemere ja Musta mere piirkonnas, Aasovi merel, Vahemere idaosas ja Kaug-Põhjas; tuletab meelde Venemaa naaberriikide rahvusvaheliste piiride ja territoriaalse terviklikkuse austamise tähtsust; tuletab meelde, et Atlandi-ülesed partnerid peavad koordineerima oma kahetasandilist heidutusest ja dialoogist koosnevat lähenemisviisi Venemaa suhtes, säilitades korrapärased kontaktid relvastuskontrolli, sõjalise läbipaistvuse ja muude julgeolekuga seotud küsimuste valdkonnas;

22. mõistab hukka Venemaa hiljutised sanktsioonid Euroopa kõrgete ametnike ja teiste ELi kodanike, sealhulgas Euroopa Parlamendi presidendi vastu, ning peab kahetsusväärseks president Vladimir Putini ilmselget vastuseisu dialoogile, samuti mitme olulise rahvusvahelise kohustuse ning inimõiguste ja põhivabaduste jätkuvat rikkumist, ning käsitleb Venemaa jätkuvat agressiivset tegevust ja suurenenud sõjalist enesekehtestamist kui ohtu rahvusvahelisele julgeolekule ja stabiilsusele; väljendab muret viimasel ajal toimunud Venemaa ulatusliku sõjalise tegevuse pärast Ukrainas ja selle ümbruses; väljendab sellega seoses vankumatut toetust Ukraina suveräänsusele ja territoriaalsele terviklikkusele ning nõuab Ukraina sõjalise võimekuse ja vastupanuvõime tugevdamist;

23. tunnistab, et Hiina kasvavale mõjuvõimule, enesekehtestamisele ning sõjalisele, tehnoloogilisele ja poliitilisele esiletõusule tuleb reageerida koordineeritud Atlandi-ülese strateegia abil; väljendab sellega seoses heameelt jõulise keelekasutuse üle hiljutistel NATO, ELi ja USA tippkohtumistel; väljendab tõsist muret Hiina Kommunistliku Partei ametivõimude poliitika pärast, mis puudutab muu hulgas demokraatia mahasurumist Hongkongis, usu- ja kultuurivähemuste, eriti uiguuride diskrimineerivat kohtlemist Xinjiangis, Taiwani vastu suunatud ähvardusi või agressiivset poliitikat ja tegevust Lõuna-Hiina merel; juhib lisaks tähelepanu asjaolule, et Hiina kui autoritaarne režiim on hakanud Atlandi-ülese partnerlusega süsteemselt konkureerima, õõnestades reeglitel põhinevat rahvusvahelist korda, mida on ehitatud palju aastakümneid, ja püüab seda omakorda ümber kujundada vastavalt Hiina Kommunistliku Partei väärtustele ja huvidele; tuletab meelde Hiina suurenenud kohalolekut rahvusvahelisel areenil ja Euroopas, kasutades selleks oma uue siiditee algatust, investeeringuid elutähtsasse taristusse Euroopas, tegevust küberruumis, Arktika piirkondades ja Aafrikas, dokumenteeritud vargusi intellektuaalomandi valdkonnas ning oma ballistiliste rakettide varude suurendamist; nõuab Hiina

tegevuse tähelepanelikku jälgimist info- ja kommunikatsioonitehnoloogia valdkonnas, eriti seoses digitaalse siiditee algatusega, et vältida sõltuvust Hiina ettevõtete kontrollitavast taristust, mille puhul on oht, et Hiina mõjutab ühepoolselt info- ja kommunikatsioonitehnoloogia rahvusvaheliste normide väljatöötamist; kutsub ELi ja NATOt üles suurendama koordineerimist kriitilise tähtsusega digitaristu ja telekommunikatsioonivõrkude kindlustamiseks välisriikide omavolilise manipuleerimise eest, kõrvaldades järk-järgult kasutusest seadmed, mida toodavad mittedemokraatlike riikide, näiteks Hiina ettevõtted;

24. julgustab ELi ja NATOt alustama strateegilist dialoogi, et töötada Hiina suhtes välja ühise ja kooskõlastatud lähenemisviisi, tuginedes mõlema organisatsiooni tugevatele külgedele ja suutlikkusele, et saavutada ühiselt kokku lepitud strateegilistel eesmärkidel põhinev võimalikult suur lisaväärtus;

25. väljendab tõsist muret seoses sellega, et Atlandi-ülese partnerluse autoritaarsed vastased ja konkurendid ei kasuta meie ühiskondade ja demokraatlike riikide õõnestamiseks mitte ainult sõjalisi, vaid ka poliitilisi, majanduslikke, tehnoloogilisi ja sotsiaalseid vahendeid; osutab hübriidohtude, küberrünnete, välissekkumiste, valimistesse sekkumise ja desinformatsioonikampaaniate põhjustatud märkimisväärsetele julgeoleku- ja majandusprobleemidele, mis kujutavad endast rünnakut demokraatia olemuse vastu; mõistab hukka hiljuti sagenenud küberründed ning riiklike ja valitsusväliste osalejate spionaaži ELi liikmesriikide ja NATO liitlaste vastu COVID-19 pandeemia kontekstis, sealhulgas tervishoiusektori vastu; rõhutab asjaolu, et selleks, et suurendada avalikkuse teadlikkust Atlandi-ülestest julgeolekuprobleemidest, peavad kõik Euroopa püüdlused vastupanuvõime valdkonnas sisaldama ka selget avalikkuse teavitamise strateegiat, mis on meie kaitsetegevuse toetamise alus; on seisukohal, et EL ja NATO peaksid püüdma ühiste uute ohtude vastu võitlemiseks kokku leppida kõikehõlmavas lähenemisviisis ja seda rakendada, et võtta julgemaid, kooskõlastatud, proportsionaalseid meetmeid ja kasutada asjakohaseid konfliktide ennetamise ja kriisiohjemehhanisme;

26. rõhutab, et NATO on jätkuvalt ainulaadne kaitsekoostöö foorum ELi ja selle endise liikmesriigi Ühendkuningriigi vahel; nõuab ELi ja Ühendkuningriigi vahel kõikehõlmavat, kaasavat ja strateegilist julgeoleku- ja kaitsepartnerlust; nõuab, et NATO ja EL suurendaksid rahvusvahelisel tasandil ühiseid meetmeid demokraatia kaitsmiseks, sealhulgas tugevdades mitmepoolseid organisatsioone, et kaitsta reeglitel põhinevat mitmepoolset korda suurenevate autoritaarsete jõudude eest; nõuab aktiivset tihedamate sidemete loomist sarnase mõtteviisiga demokraatiatega kogu maailmas; usub, et tõhustatud partnerlused selliste riikidega nagu Jaapan, Austraalia ja India, kes koos USAga moodustavad neljapoolse julgeolekudialoogi, samuti Lõuna-Korea ja Uus-Meremaaga ning tihedam koostöö Taiwaniga, aitaks lisaks üldise julgeoleku suurendamisele kaasa üleilmsete normide ja reeglite tõhusamale rakendamisele, nagu on sätestatud mitmepoolsete foorumite, nt ÜRO poolt; ergutab lisaks ELi ja NATO koostööd Kagu-Aasia Maade Assotsiatsiooni riikidega selles kontekstis;

27. ergutab ELi, NATOt ja ÜROd uurima veelgi võimalusi tihedamaks koostööks kriisiohjamisel, humanitaartegevuses, rahuvalves ja partnerite suutlikkuse suurendamisel, eriti ühistes operatsioonipiirkondades; nõuab kaasavama keskkonna loomist naiste osalemise suurendamisega kolme põhiülesande täitmisel ning kogu nende poliitilises ja sõjalises struktuuris; nõuab tungivalt, et EL ja NATO teeksid koostööd ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (naiste, rahu ja julgeoleku kohta) süstemaatilisema rakendamise ning ühise haridus- ja koolitustegevuse arendamise nimel;

28. rõhutab vajadust järjekindla, selge, sidusa ja kooskõlastatud ELi-NATO lähenemisviisi järele lõunanaabrusele, mis käsitleks nii traditsioonilisi ohte, nagu terrorism, kui ka Venemaa ja Hiina kasvavat agressiivset kohalolekut; osutab varasemale koostööle NATO operatsiooni Ocean Shield ja ELi mereväe operatsiooni Atalanta vahel piraatlusega võitlemisel ja Adeni lahel ohutu läbipääsu tagamisel;

29. nõuab koostööd ja koordineerimist ELi operatsiooni EUNAVFOR MED IRINI ja NATO operatsiooni Sea Guardian vahel Vahemerel; rõhutab, et mõlemad operatsioonid panustavad Vahemere julgeolekusse ja stabiilsusesse;

30. on mures kasvavate pingete pärast India ja Vaikse ookeani piirkonnas, mis ohustavad piirkondlikku ja ülemaailmset stabiilsust, ning nõuab tihedamat koostööd piirkonna sarnaselt meelestatud partneritega, mis peaks hõlmama korrapärast poliitilist dialoogi ja konsulteerimist, teabevahetust ning koolituste ja õppuste koordineerimist;

31. nõuab ELi ja NATO vahelist kindlat pühendumust ja kooskõlastatust viimase kahe aastakümne jooksul Afganistanis tehtud edusammude toetamisel, pidades silmas missiooni Resolute Support väljaviimist Afganistanist, mis peaks toimuma korrakohaselt ja koordineeritult; julgustab ja toetab Afganistani-siseste rahuläbirääkimiste jätkamist, nõudes, et protsess säilitaks Afganistani elanike alates 2001. aastast saavutatud poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid saavutusi, eelkõige naiste, laste ja vähemuste õiguste kaitsmist, ning tugineks neile;

32. toetab ELi, ÜRO ja NATO vahelist paremat koordineerimist Iraagis, muu hulgas ELi nõuandemissiooni (EUAM) kaudu Iraagis ja NATO Iraagi missiooni (NMI) kaudu, mis mõlemad aitavad riiki stabiliseerida;

33. ergutab ELi ja NATO dialoogi ja koostööd partnerriikidega Ladina-Ameerikas ning Kariibi mere piirkonnas; märgib, et Colombia on ainus NATO partnerriik Ladina-Ameerikas ja rõhutab, et on oluline tugevdada partnerlussuhteid ka piirkonna teiste riikidega;

34. tunnistab, et vaenulike riiklike ja valitsusväliste osalejate hübriid- ja küberründed seavad kahtluse alla riikidevahelise konflikti, spionaaži ja sabotaaži traditsioonilise määratluse; nõuab, et EL arendaks edasi oma vahendeid olulise tähtsusega taristu kaitsmiseks hübriidrünnete eest; tunneb heameelt Euroopa Kaitseagentuuri (EDA) kaitse- ja julgeolekusektori säästva energia konsultatsioonifoorumi raames tehtud töö üle, et parandada elutähtsate taristute kaitset ELis; rõhutab, et nii EL kui ka NATO peaksid veelgi tugevdama oma suutlikkust hübriid- ja küberrünnete, sealhulgas nende oma institutsioonide vastu toime pandavate hübriid- ja küberrünnete, ennetamiseks, ärahoidmiseks ning neile reageerimiseks; väljendab heameelt asjaolu üle, et NATO 2021. aasta tippkohtumise kommünikees selgitatakse, et Põhja-Atlandi Nõukogu võib hübriidsõja korral tugineda artiklile 5, nagu ta saab teha relvastatud rünnaku korral; nõuab suuremat koostööd ja küberkaitse koolitusi; soovitab luua ühise küberohtude teabekeskuse ning ühise ELi ja NATO küberturvalisuse rakkerühma, et määratleda ja leppida kokku ühine reageerimine küberohtudele; nõuab sellega seoses Euroopa Liidu Küberturvalisuse Ameti ja NATO Küberkaitsekoostöö Keskuse vahelist tihedat koordineerimist; nõuab ELi ja NATO paremat koordineerimist seoses ühismeetmete rakendamisega pahatahtlike küberintsidentide suhtes;

35. tunnustab Euroopa Hübriidohutõrje Oivakeskuse (Hybrid COE), ELi institutsioonide ja ametite infoturbeintsidentidega tegeleva rühma (CERT-EU) ja NATO küberturbeintsidentidele reageerimise üksuse (NCIRC) tööd ning peab seda heaks ELi ja NATO koostöö näiteks; on veendunud, et ühist reageerimist küberohtudele võiks arendada Euroopa Hübriidohutõrje Oivakeskus, sealhulgas ühiste kursuste ja koolituste kaudu; on veendunud, et on vaja rohkem samme, näiteks jõupingutusi tsiviil- ja sõjaliste komponentide vahelise koostoime parandamiseks, ühise vastupidavuse suurendamiseks ja seeläbi tulevaste hübriidohtude vältimiseks; juhib lisaks tähelepanu ELi ja NATO potentsiaalile ülemaailmsete kübervaldkonna normide kujundamisel, mis põhinevad meie ühistel väärtustel; on seisukohal, et EL ja NATO peaksid kooskõlastama oma seisukohad rahvusvahelise relvastuskontrolli kava väljatöötamisel sõjalise rakendusega kujunemisjärgus ja murranguliste tehnoloogiate keskse tähtsusega valdkondades;

36. kutsub ELi ja NATOt üles suurendama ühiseid jõupingutusi, et saavutada ja säilitada ülemaailmne tehnoloogiline juhtpositsioon sõjalises võimekuses, sealhulgas teaduse eesliinitehnoloogiatel, kvantarvutitel ja tehisintellektil põhinevate teadusprojektide ühise rahastamise kaudu, edendades seeläbi demokraatlikele väärtustele tugineva tipptasemel sõjalise võimekuse arendamist; rõhutab tsiviilalase suunitlusega idufirmade ja VKEde rolli tänapäevases innovatsioonis kujunemisjärgus tehnoloogiate valdkonnas; rõhutab, et kujunemisjärgus tehnoloogiad pakuvad samuti võimalusi meie kaitsepositsiooni tugevdamiseks; rõhutab lisaks, et koostalitlusvõime, ühised tehnoloogilised standardid ja ühised investeeringud tipptasemel tehnoloogiasse, teadusuuringutesse ja innovatsiooni on keskse tähtsusega, et EL ja NATO jätkaksid oma püüdlusi kaitsta meie kodanikke parimal võimalikul viisil; rõhutab, et põhiõigusi austava ja avalikku huvi toetava tehisintellekti arendamiseks on vaja tugevdada ELi tehisintellekti raamistikku, mis hõlmab avaliku ja erasektori ning kodanikuühiskonna sidusrühmi; soovitab, et algatused, nagu EDIDP, PESCO ja Euroopa Kaitsefond hõlbustaksid väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) kaasamist, edendades jõupingutusi, mis toetavad inkubaatoreid ja kapitali investeerimist; julgustab töötama välja ühiseid ELi tehisintellekti alaseid võimekusi, et ületada tehnilised lahknevused, tagamaks, et kõrvale ei jääks riigid, kellel puudub asjakohane tehnoloogia, selle valdkonna eksperditeadmised või suutlikkus rakendada tehisintellekti süsteeme oma kaitseministeeriumides;

37. võtab teadmiseks tehnoloogia arengu, sealhulgas digiülemineku kiiruse ja tehisintellekti suurenenud potentsiaali ning kutsub ELi liikmesriike ja NATO liitlasi üles püüdlema tihedama koostöö poole, et nad säilitaksid seoses nende oluliste suundumustega tehnoloogilise eelise, tagaksid oma IT-süsteemide koostalitlusvõime ja püüaksid ühiselt välja töötada nende uute tehnoloogiate jaoks ühised eetikanormid ja neid kogu maailmas edendada; nõuab, et EL ja NATO võtaksid juhtpositsiooni ülemaailmsetes jõupingutustes luua kõikehõlmav õigusraamistik, mis käsitleb teatava autonoomiaga relvade arendamist ja eetilist kasutamist; julgustab ELi ja NATO liitlasi osalema aktiivselt rahvusvahelistel läbirääkimistel õiguslikult siduva vahendi üle, millega keelustataks autonoomsed surmavad relvasüsteemid, mille üle puudub tegelik inimkontroll; rõhutab, et ELi ja NATO koostöö on ülioluline, et võidelda vastaste, näiteks Hiina ja Venemaa, püüdluste vastu saavutada tehnoloogiline üleolek ja tehnoloogia pahatahtliku kasutamise vastu;

38. tunnistab kliimamuutustest tingitud enneolematut probleemi, mis mõjutab ohtu ja kriisi mitmekordistava tegurina üleilmset rahu, heaolu, turvalisust, sealhulgas inimeste turvalisust, ja stabiilsust; nõuab ELi ja NATO dialoogi ja meetmete tõhustamist, et võidelda kliimamuutuste ja nende mitmekülgsete tagajärgede vastu rahvusvahelisele julgeolekule; tuletab meelde, et ELil on rohkem pädevusi ja vahendeid, mis võimaldavad tal igakülgselt reageerida kliimamuutustest ja bioloogilise mitmekesisuse järsust vähenemisest tulenevatele probleemidele; rõhutab, et nii EL kui ka NATO peaksid investeerima keskkonnasäästlikesse tehnoloogiatesse, et parandada sõjalist tõhusust, minimeerides samal ajal keskkonnajalajälge ja vältides ökosüsteemide edasist kahjustamist;

39. tunnistab, et kosmos on kriitilise tähtsusega valdkond ja uued tehnoloogiad võimaldavad kiiresti seda kasutada ühe kaitsevaldkonnana; tunnistab, et see loob võimalusi ELi ja NATO koostööle, kuid tekitab ka probleeme Atlandi-ülesele julgeolekule; tunnistab, et NATO kosmosevõimekus sõltub tema liikmesriikide kosmosepõhistest vahenditest, rõhutades samas vajadust tõhustada olemasolevate ELi programmide, nagu Galileo ja Copernicuse põhist koostööd; on veendunud, et ELi ja NATO vaheline kosmosealane koostöö võib aidata kaasa kosmoseohutuse standardite ja parimate tavade edendamisele kogu rahvusvahelises kogukonnas, tagades vastastikuse kasu side, navigatsiooni ja luure valdkonnas; rõhutab, et EL ja NATO peaksid püüdma ennetada kosmose relvastamist; märgib kosmosejulgeoleku ja satelliitide kasvavat tähtsust, rõhutab, kui oluline on Euroopa Liidu Satelliidikeskus ning palub sellel analüüsida ELi ja liikmesriikide satelliitide ohutust ja/või nõrku kohti kosmosejäätmete, küberrünnete ja otsese raketirünnaku suhtes ning esitada selle kohta aruanne;

40. tunnistab Kaug-Põhja ja Arktika piirkondade kasvavat strateegilist tähtsust ning nende poliitilist, majanduslikku, keskkonna- ja julgeolekumõõdet ning tunnistab ELi ja NATO vahelise koordineerimise tähtsust Arktikas; rõhutab, et Arktika peab jääma rahumeelse koostöö alaks ning nõuab usaldust suurendavaid meetmeid, et vältida piirkonnas samme sõjalise kohaloleku suurendamise suunas; märgib, et Arktika Nõukogule on tehtud ülesandeks edendada konstruktiivset dialoogi ja kestlikku arengut; tuletab meelde ELi taotlust saada Arktika Nõukogus vaatleja staatus, tuletab meelde, et EL ajakohastab praegu oma Arktika-poliitikat, ning kordab oma nõudmist tõhustada kõigis ühist huvi pakkuvates küsimustes koostööd kõigi Arktika partneritega nii kahepoolselt kui ka piirkondlikult, sealhulgas Arktika Nõukogu, Barentsi Euro-Arktika Nõukogu ja põhjamõõtme partnerluste raames; rõhutab, kui oluline on tagada laevaliikluse vabadus Kaug-Põhjas; tuletab meelde Arktika piirkonna koostöö parlamentaarset mõõdet, muu hulgas Arktika piirkonna parlamendiliikmete alalise komisjoni kaudu, milles osaleb ka Euroopa Parlament;

41. tunnustab ELi ja NATO tihedat koostööd COVID-19 pandeemia ajal; rõhutab NATO liitlaste ja ELi liikmesriikide relvajõudude olulist rolli COVID-19 pandeemia ajal ja peab kiiduväärseks militaartuge tsiviilabioperatsioonides, eelkõige välihaiglate paigutamisel, patsientide transportimisel ning varustuse kohaletoimetamisel ja levitamisel; ergutab ELi ja NATO algatusi, mille eesmärk on hõlbustada sõjaliste logistiliste võimete piiriülest kasutamist selliste hädaolukordade lahendamiseks, et võimaldada suuremat kooskõlastatust, sünergiat, solidaarsust ja tuge; rõhutab vajadust suurendada ELi ja NATO valmisolekut keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumarünnakute suhtes; on veendunud, et ELi ja NATO ühised jõupingutused COVID-19 kriisiga toimetulemiseks panustavad otseselt meie ühiskondade vastupidavuse parandamisse; rõhutab, et COVID-19 pandeemia on välja toonud probleemid, mida suurt kahju tekitavad hädaolukorrad, eelkõige mittetraditsioonilised hädaolukorrad, nagu pandeemiad ja loodusõnnetused, meie praegusele vastupanuvõimele põhjustavad; märgib murega, et COVID-19 kriisil on olnud negatiivne mõju mitte ainult rahvatervisele ja majandusele, vaid

ka julgeolekule, andes hoogu geopoliitilisele rivaalitsemisele ja suurendades ebakindlust, näiteks seoses tarneahelate järjepidevusega, millel on püsivad tagajärjed Euroopa ja rahvusvahelisele julgeolekule ja stabiilsusele; nõuab ELi ja NATO koostöö tugevdamist mittetraditsiooniliste hädaolukordade paremaks käsitlemiseks, mis peaks hõlmama COVID-19 pandeemiast saadud õppetunde, korrapäraseid õppusi eesmärgiga valmistada liitlasi paremini ette looduslike ja inimtekkeliste katastroofide ennetamiseks ja nende paremaks ohjamiseks, ning hädaolukorra varustuse ja vajalike vahendite varude arendamist;

Aeg on täita ELi kaitsealased eesmärgid

42. on veendunud, et liikmesriigid peavad suurendama oma jõupingutusi, et täita ELi eesmärke ja parandada ELi suutlikkust tegutseda võimekama, kasutuselevõetavama, koostalitlusvõimelisema ja kestlikuma sõjaliste ja tsiviilvõimete ja -jõudude kogumi toel, mis annaks ELile suutlikkuse aidata õiglasemal ja otsustavamal viisil kaasa Atlandi-ülese julgeoleku tagamisele, võimaldades sellel liikuda edasi strateegilise sõltumatuse suunas ja luues edasised eeldused Euroopa kaitsekoostöö liidu järkjärguliseks loomiseks vastavalt ELi lepingu artiklile 42, kui Euroopa Ülemkogu peaks seda ühehäälselt otsustama; rõhutab, et strateegiline sõltumatus tugevdab Atlandi-ülest julgeolekut ega tähenda mingil juhul meetmete ja ressursside dubleerimist ega NATOst eraldumist või NATO nõrgendamist, vaid peaks tegelikult täiendama NATO jõupingutusi ja võimekust ning olema nendega koostalitlusvõimeline; rõhutab samal ajal, et ELi strateegiline sõltumatus ei hõlma mitte ainult tugeval ja sõltumatul Euroopa kaitsesektori tehnoloogilisel ja tööstuslikul baasil (EDTIB) põhineva kaitsevõime arendamist, vaid ka institutsioonilist suutlikkust, mis võimaldab ELil tegutseda võimaluse korral koos partneritega, eelkõige NATOga, ja vajadusel sõltumatult; on veendunud, et need suuremad Euroopa võimekuse arendamisel tehtavad jõupingutused võimaldavad ELil võtta suurema vastutuse Euroopa julgeoleku, sealhulgas Euroopa naabruse, ja ülemaailmse stabiilsuse eest ning edendada paremini ELi ja NATO ühiseid huve ja väärtusi; rõhutab, et strateegiliselt sõltumatu Euroopa Liit toimib Atlandi-ülest partnerlust veelgi rohkem toetava sambana ning võimaldab tõhusamalt ja tulemuslikumalt tegeleda mitme ülemaailmse probleemiga, millega tuleb praegu ja lähitulevikus silmitsi seista;

43. on probleemide enneolematu taseme tõttu veendunud, et ELi eesmärgid alalises struktureeritud koostöös (PESCO) ja võimearenduses peavad hõlmama ühtse koguspektri väekogumit; tuletab meelde, et ELi kaitsealased investeeringud on investeeringud Atlandi-ülesesse kogukonda tervikuna, mis viib õiglasema koormuse jagamiseni Atlandi-üleste NATO partnerite vahel; rõhutab vajadust edendada kaitsevõime arendamist, et reageerida asjakohaselt ühistele ohtudele; on veendunud, et ELi liikmesriigid, eriti ELi ja NATO 21 ühist liiget, peavad tegutsema sidusalt ning peaksid kaaluma võimete arendamisega seotud selge Euroopa ambitsiooni kindlaks määramist, eelkõige suurendades oma investeeringuid teadusuuringutesse ja innovatsiooni, jätmata kõrvale Atlandi-ülest partnerlust; kutsub ELi ja NATO 21 ühist liiget üles kohaldama ühtsete jõudude põhimõtet, nähes ELis ja NATOs planeerimise eesmärgil ette sama potentsiaalselt kättesaadava võimete kogumi; julgustab mõlema organisatsiooni liikmeid tegema suuremaid jõupingutusi parema sidususe saavutamiseks NATO kaitseplaneerimise ja ELi võimearenduse algatuste, eelkõige suure mõjuga võimete arendamise eesmärkide, ELi võimearendusplaani ja ELi kaitseküsimuste iga-aastase kooskõlastatud läbivaatamise vahel kohtades, kus kohustused kattuvad, et vältida tarbetut dubleerimist ja uutele ohtudele paremini reageerida; rõhutab Euroopa Kaitseagentuuri olulist rolli ELi võimearendusplaani koostamisel; rõhutab, et igasugune ELi eesmärkide läbivaatamine peab ühtlasi peegelduma ELi peaeesmärkides ja suure mõjuga võimete arendamise eesmärkides; rõhutab, et selline läbivaatamine on hädavajalik, et sellistest algatustest nagu PESCO täit kasu saada; on lisaks veendunud, et EL peab parandama seoseid võimete planeerimise ning sellealase teadus- ja arendustegevuse vahel;

44. on veendunud, et NATO Euroopa liitlased, keda võimaluse korral toetavad NATOsse mittekuuluvad Euroopa partnerid, peaksid püüdma tagada koormuse ja vastutuse asjakohase jagamise, et anda piisav panus NATO kaitseplaneerimisse, võttes arvesse eurooplaste tähtsust ja rolli alliansis; on veendunud, et sellega suurendataks samal ajal Euroopa suutlikkust ennast kaitsta ja selle tulemusel suureneks ühtlasi Euroopa operatiivsuutlikkus;

45. rõhutab, et Atlandi-ülene partnerlus saab olla edukas ainult siis, kui kõik liikmesriigid täidavad oma kohustusi, sh kaitseinvesteeringute lubadusi, ja toetavad üksteist vastastikku; rõhutab 2014. aasta septembris Walesis toimunud NATO tippkohtumisel kinnitatud 2 % eesmärki, mille on täitnud mõned NATO Euroopa liitlased, ning toonitab, et selle eesmärgi saavutamine on ühtlasi investeering Euroopa julgeolekusse ja stabiilsusesse, tagades valmiduse seista silmitsi uute üleilmsete

probleemidega; tuletab samuti meelde kohustust kulutada 20 % iga-aastasest kaitse-eelarvest olulisele teadus- ja arendustegevuse valdkonnale; rõhutab, et uued ohud, nagu küber- ja hübriidohud, lisanduvad olemasolevatele julgeolekuprobleemidele ning nõuavad seetõttu täiendavaid ressursse; rõhutab asjaolu, et nagu pandeemia on näidanud, ei saa julgeolekut mõõta kõigest SKPst kulutatud protsendi alusel ning et alliansi ühise kaitse parandamiseks tehtud panuste hindamisel tuleks arvesse võtta veel mitmeid teisi elemente; nõuab, et kaitsekulutusi ei vähendataks absoluutarvudes majanduslike probleemide tõttu, millega ELi ja NATO liikmed COVID-19 pandeemia tõttu silmitsi seisavad;

46. rõhutab, et Euroopa peaks nii palju kui võimalik tegelema nende strateegiliste probleemidega terviklikul ja sidusal viisil ELi integreeritud lähenemise kaudu, mida tuleks pidevalt parandada paremate koordineerimismehhanismide ja juhtimisstruktuuride abil, samuti võttes arvesse uusi ohte ja probleeme, ning peaks seejärel kaaluma, milliseid võimeid on võimalik koos arendada, mis lõppkokkuvõttes teeniks ELi liikmesriikide panust NATO kollektiivsesse kaitsesse ning samas suurendaks nende võimete koostalitusvõimet;

47. kordab oma toetust kaitsepaketi direktiivide tõhusale rakendamisele seoses kaitse- ja julgeolekuvaldkonna vastavate hangetega ning kaitsesektori toodete üleandmisega; rõhutab, et nende direktiivide täielik rakendamine oleks oluline samm Euroopa kaitsekoostöö liidu suunas, muutes ELi kaitsepoliitika sidusamaks ja edendades Euroopa kaitsetööstuse arengut; on veendunud, et nende rakendamine on tõhus viis ELi kaitsetoodete siseturu jätkuva killustatusega võitlemiseks, mis viib endiselt tarbetu dubleerimiseni ja ebatõhususte mitmekordistamiseni liikmesriikide kaitsekulutustes; rõhutab tugeva, konkurentsivõimelise ja uuendusliku Euroopa kaitsesektori tehnoloogilise ja tööstusliku baasi (EDTIB) tähtsust koos ELi kaitsevarustuse turu tekkimisega, mis järgib täielikult siseturu eeskirju, ning ELi ühist seisukohta relvaekspordi kohta; on seisukohal, et see suurendaks Euroopa julgeolekut ja varustaks mõlema organisatsiooni liikmeid paremini; nõuab edasisi jõupingutusi täielikult toimiva ühise kaitseturu tagamiseks; rõhutab Euroopa Kaitsefondi tähtsust riiklike ressursside koondamisel ühiseks teadus-, arendus-, soetamis-, hanke-, haldamis- ja koolitustegevuseks ning nõuab projektide rahastamise strateegilist pikaajalist suunitlust; nõuab suuremat koostoimet Euroopa kaitsesektori tehnoloogilise ja tööstusliku baasi ja juhtivate erasektori osalejate vahel selliste kahese kasutusega kujunemisjärgus tehnoloogiate arendamisel nagu tehisintellekt, tagades samal ajal koostoime teiste osalejatega (kodanikuühiskonna liikmed, teadlased jne); rõhutab Euroopa Kaitseagentuuri ja NATO vahelise koostöö olulisust ning tunnistab ELi kaitsetööstuse koostöö väärtust Atlandi-ülese kaitsevaldkonna tehnoloogia- ja tööstusalase koostöö raames; tuletab meelde pikaajalist eesmärki rajada tugev Atlandi-ülene koostöö kaitse- ja tööstussektoris, et hõlbustada Atlandi-ülest tehnoloogilist ja tööstuslikku arengut, tegeledes muu hulgas küsimustega, mis on seotud tarnekindluse, intellektuaalomandi õigustele ühise lähenemise, välismaiste otseinvesteeringute ja vastastikuse juurdepääsuga kaitseturule; kutsub komisjoni üles tegema NATOga aktiivselt koostööd, et hõlbustada Atlandi-ülest tehnoloogilist ja tööstuslikku arengut; tuletab meelde, et Euroopa kaitsealased algatused täiendavad NATO algatusi ja nende eesmärk on julgustada liikmesriikide kaasamist kaitsesektorisse; ergutab Euroopa Kaitseagentuuri ja NATO rahvusvahelist personali tegema tihedat koostööd;

48. rõhutab selliste Euroopa ühisprojektide olulisust, nagu tuleviku õhuvõitlussüsteem (Future Air Combat System (FCAS)), täielikult rahvusvahelist õigust järgiv Eurodrone ja peamine maapealne lahingusüsteem (Main Ground Combat System (MGCS)), ning nõuab edasisi eesmärke ja konkreetseid projekte;

49. tervitab ELi ja USA hiljuti toimunud tippkohtumisel ELi ja USA võetud kohustust teha tööd halduskokkuleppe sõlmimiseks Euroopa Kaitseagentuuri ja USA vahel; nõuab, et sarnase kokkuleppe sõlmimisse kaasataks teised ELi mittekuuluvad NATO liitlased, eriti need, kellega EL on alustanud liitumisläbirääkimisi, võttes samal ajal arvesse kõiki vajalikke kaitsemeetmeid ELi ja selle liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsehuvide kaitsmiseks, et süvendada Atlandi-ülest kaitsekoostööd, tagades, et kasutatav sõjatehnoloogia on tehnilisel tasandil täielikult koostalitlusvõimeline;

50. tunneb heameelt uue strateegilise relvastuse vähendamise lepingu pikendamise üle, mis annab mõlemale allakirjutanule lisaaega jätkata läbirääkimisi, et leppida kokku uue relvastuskontrolli vahendi küsimuses; nõuab, et EL ja NATO püüdleksid teiste riikide, eriti Hiina, kaasamise poole; tuletab meelde vajadust suurendada koostööd ja

investeeringuid olulises õhu- ja raketitõrje valdkonnas; väljendab sügavat muret keskmaa-tuumajõudude piiramise lepingu aegumise pärast, mis on tekitanud uue julgeolekuriski eelkõige Euroopa riikidele; nõuab Euroopa julgeolekuprobleemide tunnistamist ja nõuetekohast käsitlemist; peab kahetsusväärseks hiljutisi avatud taeva lepingust taganemisi;

51. kinnitab veel kord, et toetab täielikult ELi ja selle liikmesriikide tuumarelvade leviku tõkestamise lepinguga võetud kohustust, sest see on tuumarelvade leviku tõkestamise ja desarmeerimise korra nurgakivi; rõhutab vajadust võtta tõhusaid meetmeid tuumadesarmeerimise suunas; kordab oma varasemat avaldust, et tuumarelvadest ja nende levikust vabas maailmas tugevneb rahvusvaheline rahu ja julgeolek; nõuab tungivalt, et EL ja NATO püüdleksid ambitsioonika tegevuskava poole, et säilitada tõhus rahvusvaheline relvastuskontrolli, desarmeerimise ja massihävitusrelvade leviku tõkestamise kord kui üleilmse, Atlandi-ülese ja Euroopa julgeoleku nurgakivi, ja tugevdada seda, ning tuletab meelde vajadust edendada poliitikat, mille eesmärk on jätkata tuumaarsenalide vähendamist ja seada piirangud ülehelikiirusega rakettide kasutamisele; väljendab muret Iraani uraanirikastamise programmiga seonduvate praeguste arengusuundumuste ja algatuste pärast; kordab oma jätkuvat toetust ühisele laiaulatuslikule tegevuskavale kui parimale võimalikule vahendile, et saada kinnitust tuumaenergia eranditult rahumeelse kasutamise kohta Iraanis; väljendab heameelt läbirääkimiste taasalustamise üle ja kutsub kõiki osalisi üles hakkama taas täies ulatuses oma kohustusi täitma;

52. nõuab, et EL ja selle institutsioonid arendaksid nn integreeritud lähenemisviisi rajatud alusele tuginedes kogu oma poliitikakujundamisel välja nii ühise julgeoleku- ja kaitsekultuuri, mis austab liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripärasid, kui ka strateegilise lähenemisviisi, mis peaks kehtima eelkõige otsuste puhul kaubanduse, tarneahela juhtimise, investeeringute taustauuringu, arengukoostöö, taristute, liikuvuse ja digitehnoloogia valdkonnas; rõhutab sellega seoses strateegilise kompassi olulist rolli; rõhutab, et sellistes valdkondades nagu hübriid- ja küberohud ning desinformatsioonikampaaniatega võitlemine on ELi institutsioonid heal positsioonil ühise reageerimise korraldamiseks; peab sellega seoses kiiduväärseks 2020. aasta detsembris avaldatud julgeolekuliidu paketti ja usub, et see on hea esimene samm, millele peaks kiiresti järgnema edasine tegevus; võtab teadmiseks küberturvalisuse 2. direktiivi käsitleva ettepaneku;

53. rõhutab sõjaväelise liikuvuse tähtsust vägede kiire liikumise tagamisel ELis ja sellest väljaspool, mis on oluline tõhusa ja ennetava kaitse jaoks; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid suurendaksid jõupingutusi sõjalise liikuvuse menetluslike tõkete vähendamiseks; tunneb heameelt ELi asendamatu rolli üle seoses sõjaväelise liikuvuse suurendamisega ning nõuab kõnealuse projekti rakendamiseks tehtavate jõupingutuste märkimisväärset suurendamist, eelkõige PESCO kaudu, kuid ka julgustades liikmesriike stimuleerima oma tööstusbaase esitama konkurentsivõimelisi projekte, mis vastavad ELi kaasrahastamise tingimustele; nõuab ELi poolel suuremat koostoimet erinevate kaasatud osalejate vahel; rõhutab, et sõjaväelise liikuvuse toimimiseks on vajalik kogu valitsemissektorit hõlmav lähenemine, mis hõlmab ELi institutsioone, liikmesriike ja NATOt; nõuab, et kaalutaks tegevuskava, mis keskendub ELi ja NATO ühistele huvidele sõjalises liikuvuses, suurendades ambitsioone sellistes valdkondades nagu digitaliseerimine, transporditaristu ja -süsteemide kübervastupanuvõime ja võimalus kasutada tehisintellekti lahendusi sõjaväelise liikuvuse tarbeks; usub, et see projekt näitab ELi ja NATO koostöö lisaväärtust ning annab tunnistust sellest, kuidas ELi vahendite ja pädevustega saab NATO kollektiivsesse kaitsesse panustada; tunneb heameelt asjaolu üle, et ELi fondidest on eraldatud märkimisväärsed summad kaitsealastele koostööprojektidele, sõltumata algsete eesmärkide mitte täitmisest; tuletab meelde, et 38 praegusest 46st PESCO projektist vastavad NATO kaitseplaneerimise prioriteetidele ning tunneb heameelt kolmandate riikide võimaliku osalemise üle sellistes projektides kooskõlas asjaomase nõukogu otsuse sätetega;

Liikudes ambitsioonika partnerluse suunas

54. toetab täielikult hiljutises NATO kommünikees esitatud avaldust, et Euroopa Liit on jätkuvalt NATO ainulaadne ja oluline partner; kordab sellega seoses, et ELi ja NATO suhted tuleb partnerluse täieliku potentsiaali saavutamiseks viia tõeliselt strateegilisele tasandile, tuginedes juba tehtud enneolematutele edusammudele, mille üldine eesmärk on luua tõeline organisatsioonidevaheline suhtlus; nõuab, et korraldataks korrapäraseid erikohtumisi, kus osaleksid kõik NATO ning ELi riigipead ja valitsusjuhid, et säilitada usaldus ja arusaamine kõige kõrgemal tasandil, ning avaldab oma pikaajalise nägemuse ELi ja NATO partnerlusnõukogu loomiseks; ergutab lisaks arutelu ELi kaitseministrite alalise nõukogu loomise üle, mis peaks olema tihedalt seotud NATO kaitseministrite kohtumistega; rõhutab sellega seoses kaasavuse põhimõtte tähtsust;

Kolmapäev, 7. juuli 2021

55. rõhutab kaasavuse põhimõtte tähtsust ja julgustab rohkemate mitteametlike ühiskoosolekute pidamist, samuti ELi ja NATO institutsioonide juhtide ühisavalduste ja -teatiste tegemist ja avaldamist; kordab oma varasemaid nõudmisi, et EL ja NATO korraldaksid regulaarseid ja ambitsioonikamaid ühisõppusi, tuginedes olemasolevale koordineeritud paralleelõppuste (PACE) tavale, tagades kõigi liikmesriikide ja liitlaste osalemise, mis suurendaks ELi ja NATO vastastikust arusaamist ja tõhustaks veelgi töötajatevahelist koostööd; ergutab tulevastel õppustel suuremale salastamata ja salastatud andmete kaasaval ja mittediskrimineerival viisil vahetamisele esimese sammuna teabevahetuseks reaalses kriisiolukorras;

56. kutsub kõiki liikmeid üles töötama Küprose ja NATO vahelise julgeolekulepingu sõlmimise nimel;

57. tunnustab 74 ühise tegevusettepaneku osas tehtud edusamme; on siiski veendunud, et täieliku rakendamise tagamiseks on vaja rohkem poliitilist tuge; nõuab lisaks juhtprojektide esitamist, näiteks kujunemisjärgus ja murranguliste tehnoloogiate ning õhus tankimise valdkonnas, mida kavandatakse näiteks sõjaväelise liikuvuse valdkonna projektide põhjal, et suurendada isevastutust ning muuta koostöö konkreetsemaks ja tulemustele orienteeritumaks;

58. rõhutab, et EL ja NATO peavad koordineerima oma jõupingutusi võitluses terrorismi vastu, parandades praeguseid tavasid luureandmete jagamisel liikmesriikide ja NATO liitlaste vahel, pannes eriti rõhku parema ühise olukorrateadlikkuse saavutamisele põhivaldkondades, sealhulgas seoses kaitstud alade tekkimise, terroristide poolt kujunemisjärgus ja murranguliste tehnoloogiate kasutamise ning hübriidtaktikaga;

59. tunnistab, et institutsioonilisi piiranguid silmas pidades toimub ELi ja NATO koostöö suures osas mitteametlikul ja tehnilisel töötajate tasandil, pärssides kohati kõigi liikmesriikide ja liitlaste aktiivset osalemist; peab neid piiranguid Atlandi-ülese ja ka Euroopa julgeoleku jaoks nõrgaks kohaks, muu hulgas ELi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika operatsioonide teostamiseks NATO struktuuridele ligipääsu võimaliku blokeerimise tõttu; on veendunud, et selline olukord ei ole jätkusuutlik, ja nõuab seetõttu tungivalt, et kõik sidusrühmad teeksid heas usus koostööd, et leida lahendus, mis muudaks koostöö kõigil tasanditel ametlikumaks ja prognoositavamaks, et luua tõeline ja usaldusväärne organisatsioonidevaheline suhtlus; tunneb heameelt arutelu üle tulevase ELi sõjalise juhtimise võimete osas, mis peavad olema koostalitlusvõimelised ja NATOga ühilduma, et tagada ühtsete jõudude võimalikult tõhus operatiivsuutlikkus;

60. rõhutab vajadust tugevdada liitlaste ühtsust, solidaarsust ja sidusust; tunnistab tõsiseid vaidlusi Vahemere idaosa liitlaste vahel; tunneb heameelt NATO pingeleevenduse mehhanismi kehtestamise üle; tuletab meelde oma muret seoses Venemaa raketisüsteemi S-400 omandamisega Türgi poolt; rõhutab edasiste dialoogil ja vastastikusel austusel põhinevate usalduse suurendamise meetmete olulisust; on sügavalt mures Türgi käitumise pärast, kuna tegemist on strateegiliselt tähtsa naaberriigi ja NATO liitlasega; kutsub Türgit üles vältima edaspidist provokatiivset ja destabiliseerivat tegevust ning julgustab riiki järgima välis-, julgeoleku- ja sisepoliitikat, mis on kooskõlas ELi kandidaatriigi ja NATO liitlase kohustuste ja ootustega;

61. tuletab meelde, et nii EL kui ka NATO tuginevad demokraatlikele põhimõtetele; tuletab meelde, et Põhja-Atlandi leping on otseselt seotud ÜRO põhikirjaga; kutsub NATOt üles nõudma oma liikmetelt kõigi ÜRO põhikirja artiklite täielikku järgimist; rõhutab, et Atlandi-ülene partnerlus ei vaja mitte ainult tugevat sõjaväge, vaid ka tugevaid ja vastupidavaid ühiskondi; toonitab vastastikku tugevdavat seost reeglitel põhineva rahvusvahelise korra austamisele tuginevate jõuliste demokraatlike aluste ja tugeva Atlandi-ülese partnerluse vahel, mis suudavad vaid üheskoos tagada demokraatlike riikide pikaealisuse; toetab Joe Bideni administratsiooni esitatud ideed korraldada ülemaailmne demokraatlike riikide tippkohtumine; nõuab suuremaid jõupingutusi selle nimel, et võtta arvesse noorema põlvkonna kõrgelennulisi eesmärke ja võimaldada noorte tõhusat osalust demokraatlikes protsessides ning esitleda noortele selgelt meie ühiskondade strateegilisi proovikive, et tagada nende kaasamine kõnealustesse kriitilistesse küsimustesse ja meie ühiste jõupingutuste aktiivne toetus;

62. tuletab meelde, et Eurobaromeetri korraldatud uuringutes on Euroopa kodanikud kirjeldanud prioriteetsena ELi tugevamat rolli julgeoleku ja kaitse valdkonnas; soovitab, et ELi ja NATO koostööd ning julgeoleku ja kaitse küsimusi käsitletaks laiemalt eelseisval Euroopa tuleviku konverentsil, et inimeste hääl kuuldavaks teha;

63. rõhutab ennetava, tõhusa ja läbipaistva suhtluse tähtsust nii ELis kui ka väljaspool seda ning nõuab veelgi tihedamat koostööd nii NATO kui ka ELi vastavate töötajate vahel strateegilise kommunikatsiooni valdkonnas, eelkõige seoses desinformatsiooni, välissekkumise ja küberrünnete vastase võitlusega strateegiliselt olulistes piirkondades, nagu Lääne-Balkan ja idapartnerluse riigid; nõuab paremat teabevahetust hübriidrünnete tuvastamisel, et reageerimisvalmidust suurendada; rõhutab aga asjaolu, et nii EL kui ka NATO peavad säilitama oma vastava sõltumatu suutlikkuse; toetab ideed luua strateegiliselt olulistes piirkondades kõneldavate võõrkeelte õppimiseks sõltumatud tippkeskused;

64. rõhutab parlamentaarse diplomaatia tähtsust ja kordab oma varasemaid üleskutseid tugevdada NATO parlamentaarse assamblee rolli; soovitab NATO parlamentaarse assamblee alalisel komiteel muuta Euroopa Parlamendi delegatsiooni staatuse NATO parlamentaarses assamblees täieõigusliku osalise staatuseks, rõhutades sellega ELi ja NATO koostöö tähtsust; nõuab Euroopa Parlamendi väliskomisjoni ja Ameerika Ühendriikide esindajatekoja väliskomisjoni ühiskohtumist, et arutada Atlandi-ülesele partnerlusele avalduvaid ühiseid julgeolekuohte ning seda, kuidas ELi ja NATO tõhustatud koostöö võiks aidata nendega toime tulla;

65. väljendab heameelt NATO peasekretäri esmakordse osalemise üle volinike kolleegiumi kohtumisel 15. detsembril 2020, mis saatis välja jõulise sõnumi vastastikuse pühendumise kohta NATO ja ELi partnerluse tugevdamisele; tunnustab NATO peasekretäri Jens Stoltenbergi tema juhtimise ja otsustavuse eest ELi ja NATO suhete edendamisel, mis vastab ELi juhtide kehtestatud eesmärkidele ja prioriteetidele;

o

o o

66. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa välisteenistusele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, NATO peasekretärile, Euroopa Kaitseagentuurile, ELi liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning NATO liikmesriikidele ja NATO parlamentaarsele assambleele.